

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa K. F.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie Warmińsko - Mazurskiemu
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 17 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa 235/15,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda K. F. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być

osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które sformułował w formie pytań: „1) na mocy której spośród decyzji Naczelnika Gminy D., wydanych w dniu 19 kwietnia 1978 r., Skarb Państwa stał się właścicielem gospodarstwa rolnego, zapisanego w Kw nr [...] na M. F. i która z tych decyzji wywodzi szkodę w postaci utraty własności przedmiotowego gospodarstwa. Czy skutki takie wywołała pierwsza z decyzji tj. decyzja stwierdzająca, że przedmiotowe gospodarstwo stanowi własność Skarbu Państwa w stanie wolnym od obciążeń na rzecz osób trzecich, której nieważność została skutecznie stwierdzona przez organ nadzorczy czy druga z decyzji, tj. decyzja o przejęciu na własność jako opuszczonego gospodarstwa wolnego wraz z budynkami, 2) w którym momencie sporne gospodarstwo przeszło na własność Skarbu Państwa, czy w momencie wydania decyzji stwierdzającej czy w momencie ujawnienia tego faktu w księdze wieczystej, a w szczególności jaki był charakter wpisu w księdze wieczystej dotyczącej przejęcia spornego gospodarstwa; 3) czy pozbawienie własności nieruchomości na podstawie decyzji stwierdzającej, że gospodarstwo rolne stanowi własność Państwa w stanie wolnym od obciążeń na rzecz osoby trzeciej, której nieważność została skutecznie stwierdzona przez organ nadzorczy narusza zasady konstytucyjne wyrażone w art. 21 i 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Pytania, które w skardze kasacyjnej sformułował skarżący nie mają cech zagadnienia prawnego w znaczeniu określonym wyżej. Dotyczą one bowiem szczególnego splotu okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie i skutków

prawnych, jakie powiązały z nimi sądy *meriti*. Powód nie oznaczył przepisów, w związku z wykładnią których miałyby powstawać zgłoszone przez niego wątpliwości, nie przedstawił związanych z nimi problemów ogólniejszej natury, poglądów doktryny i judykatury, których zróżnicowanie potwierdzałoby jego tezę o konieczności rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy jakiegoś zagadnienia prawnego, które miałyby znaczenie dla wyniku postępowania w sprawie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że chociażby ze względu na odmienny cel instytucji przedsądu i jej odrębne oraz kwalifikowane przesłanki, wskazanie i uzasadnienie okoliczności decydujących o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać na odwołaniu się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. W prawidłowo sporządzonej skardze kasacyjnej oba powyższe elementy muszą pojawić się oddzielnie i autonomicznie. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego wymagania nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie skarżącego. Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie może się ono jednak ograniczać jedynie do powtórzenia ich treści, z pominięciem odpowiedniego wyводу jurydycznego (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.).

Skarga kasacyjna powoda nie zawiera spełniającego powyższe wymagania uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz – co do kosztów postępowania – art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.

aj